

Αγαπητές κι αγαπητοί συνάδελφοι, φίλες και φίλοι,

απόψε, με αφορμή την παρουσίαση αυτού του σημαντικού τόμου μελετών για τον Νέο Ελληνισμό προς τιμήν της καθηγήτριας Όλγας Κατσιαρδή-Hering, αναπολούμε κι αναδιφούμε σημεία της πορείας της και συχνά της κοινής μας πορείας μιας ολόκληρης ζωής.

Χωρίς να κουράσω, ας μου επιτρέψετε να εσιτιάσω επιλεκτικά σε διάφορα χαρακτηριστικά στοιχεία αυτής της διαδρομής, αρχίζοντας από τα φοιτητικά μας χρόνια, αφού συμπαρίστανται εδώ και μέλη του τότε φοιτητικού μας κύκλου. Η Όλγα χαρακτηριζόταν ήδη εκείνα τα χρόνια από αίσθηση ρυθμού και τάξης που απεικονιζόταν στις επιδόσεις της, στη ρύθμιση των υποχρεώσεών της, στην όλη ζωή της. Θυμάμαι που κάποτε αυθόρμητα αναφώνησα για τον τρόπο που μεθοδικά κατέγραφε τις σημειώσεις της: «Αυτό δεν είναι κορίτσι, αυτό είναι ο νους του Αναξαγόρα», ήξερε να δημιουργεί αρμονικούς κόσμους.

Όταν πια ξανοίχθηκε στους δρόμους της επιστήμης, η θητεία της στην έρευνα του Νέου Ελληνισμού είχε τους δικούς της ορίζοντες. Ακριβέστερα, εννοούσε πάντα να αναζητεί και να επαναδιεκδικεί ερευνητικά χαμένους ορίζοντες (όπως δηλώνει κι ο τίτλος του βιβλίου της για το πανηγύρι της Senigallia) του όλου Ελληνισμού. Δεν συμβιβαζόταν ποτέ με μια περιοριστική έννοια νεοελληνικού μικρόκοσμου.

Όταν βρεθήκαμε συνάδελφοι στο ΕΚΠΑ, εκτιμούσα πάντοτε την μέλισσα-Όλγα που επέμενε να δημιουργεί συνέχεια και να προσφέρει το μέλι της επιστήμης σε συνομήλικους και νεότερους. Συνυπήρχαμε, όπως συμβαίνει πάντοτε όπου υφίστανται γλυκείς στόχοι, με ποικίλες σφήκες που τις τραβάει επίσης το μέλι αλλά δεν το παράγουν. Αντέξαμε όμως και συνεπιβίωσαμε ευτυχώς έως τώρα.

Τέλος, θέλω να μιλήσω για την πολύτεκνη Όλγα Κατσιαρδή. Ο Θεός της χάρισε μια εξαιρετική φυσική θυγατέρα, όμως η πρόκληση και το προνόμιο κάθε δασκαλου είναι η πνευματική πολυτεκνία. Βλέπω σ' αυτή την αίθουσα πολλά πνευματικά παιδιά της. Διακρίνω στο βλέμμα τους εκείνη τη σπίθα αγάπης για τα γράμματα, για τη βαθύτερη παιδεία, τόσο ζωτική για την πορεία του Ελληνισμού. Δεν είναι ψευδαίσθηση ότι το φως μας μεταδόθηκε. Όλγα μου, η λαμπαδηφορία μας έχει πετύχει, δεν χρειάζεται πια να φοβόμαστε οποιοδήποτε σκοτάδι που μας περιμένει.-

Κώστας Μπουραζέλης, Ομότιμος Καθηγητής Αρχαίας Ιστορίας, ΕΚΠΑ